

TRANQVILLI PARTHENI
RAGVSINI.

Qui modo in obscuris iacuit Pomponius oris,
Difficilis, durus, nec minus asper erat:
Oedipodis quem uix aperiret cura, laborq;
Vix Tiburtinae pectora sacra Deae:
Iam legitur clarus Vadiani munere Vatis,
Cui uirides Lauri tempora docta premunt.
Non secuit tantum salebras, uitataq; uerba,
Plurima sed multis contulit historijs.
Quid non huic debes docto Germania Vati?
Excolit hic nomen, progeniemq; tuam.

CHRISTOPHORI CRASSI HELVE
TII AD LECTOREM.

Hactenus ancipiti quicquid monimenta priorum
Tractarunt calamo, noscere quemq; iuuat.
Si sapias, haec illis praecleari scripta Poetae
Contuleris, precium crede laboris erit.
Quicquid enim passim spaciosi climata mundi
Amplexa, & quo sint aequora quaeq; loco,
Qui ritus hominum, quae sit natura locorum,
Hoc opere illustri Lector amice legas.

RVDOLPHVS CLIVANVS LVCER
NANVS HELVETIVS.

Quam bene nunc iterum praesenti numine Pallas
Consuluit studijs ingeniosa bonis.
Quae docuit quondam percurrere nauibus aequor,
Esset ut extremis cognita terra plagis.
Sed stetit hoc magno studium discrimine uite,
Quod modo suae. In prosperiore datur.
Non est quod Syrtes metuas rapidamue Charybdim,
Iam neque Scylleos Lector amice canes.
Non opus Eoi trepidare pericula fluctus,
Indica Taprobanes qua lauit unda sinus.
Ut liceat tuto uastam cognoscere terram,
Dat Mela cum Scholijs hoc Vadiane tuis.

GEORGIUS BINDERVS TIGVRI
NVS HELVETIVS.

Nuper ab Elysiis Pomponius orbe regressus,
Corporis inuenit membra decora sui,
Miratus formam, ualidasq; in funere uires,
Ecquid, ait, uiuo mortuus, & ualeo?
Hermoleos quondam, iam nunc Vadianus in illo est,
Ut decreta mihi mors rediuiua foret.
Et fateor, iam uiuo magis, quam quum mihi dura
Vita olim fati friuola lege fuit.

MELAM ALLOCVTVS.

Hermoleo lucem debes, uitamque Secunde,
Nam naturae ingens ille poliuuit opus.
Gratus eris quoque tu Pomponi, si bene nosces
Deiecto attulerit quam Vadianus opem,

Dum nec

Dum neglecta alijs, aut ignorata reponit,
Dum solita dubios excutit arte locos.

ANDREAS EGGIVS HELVETIVS,
APVD DIUVM GALLVM
FACIEBAT.

MATHIAS PAVLINVS PLVDENTI
NVS RHETVS LECTORI.

Quae bonus Hermoleos admouit splenia Mele
Adfecto scabie tabificaque lue,
Plausu doctorum commendat calculus illa,
Vtpote ter docto prodita scripta uiro.
Omnes excussit forulos, & penè reliquit
Nil intentatum, dum polit ille Melam:
Sed cum de Zonis contentio ualdior instat,
Vel quando Antipodum terra notanda fuit:
Quando de obscuris quicquid maturius umbris
Dicendum, uel quae docta matheſis habet,
Obtinet Hermoleos infans, taciturnior illo,
Prænexo mutum quem colit ore Pharos.
Hoc magis hoc Vates natus felicibus annis,
Supatus Musis tot, Vadianus agit.

MARTINVS HATZIVS TRANSYL
VANVS AD LECTOREM.

Stagna, lacus, fluuios, & apertas aequoris undas,
Noscere si tractus, rura, nemusq; paras,
Quos dedit Oceanus campos, rapuitq; profundus,
Cynthia dum rapido uertitur axe madens,
Denique qua trifidi pateat tibi machina mundi,
Circuat & gemino Delius orbe solum,
Sumis ab exiguo, quem cernis, cuncta libello,
Perlege, parua legis, commoda multa ferēs.
Sæpius in modico magnus cinere ignis habetur,
Et breuis ingenti uena redundat aqua.
Nemo leues paleas (uulgus nam pasceatur illis)
Sanus amat, fruges interiora dabunt.

AEQVO LECTORI CHASPARVS
VOLLANDIVS INCORRUPTVM
IUDICIUM.

Si nasci primum est aliquid charissime lector,
Restiui haud minimum debet habere locum.
Nemo Melam potuit cognoscere fontibus ipsis,
Tecta q; Cimmerio discere sensa specu.
Cuncta aperit fausto Vadianus Apolline doctus,
Io choreas tandem nemo aget in tenebris.

CVNRA DV S BRVNVS
PHILOSOPHVS.

Nil mirum Aethiopas si Sol facit undique nigros,
Nanque urget calidis terque quaterq; rotis.
Lumine sensa Mele illustrat Vadianus aperto:
Mirus homo est, tenebras qui facit esse diem.